

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Méregkeverés. *7-12 3, 3.*

A mérgeknek különböző hatásuk van az emberi szervezetre. Az egyik a szívre hat, a másik a májra. Van olyan, amely az agyvelőben idéz elő változásokat és olyan, amely a vére hat bomlasztólag. Közös tulajdonságuk azonban valamennyinek, hogy az ember szervezetét főnkre teszik és a halál következtetését siettetik.

És mégis mit tapasztalunk? Azt hínők, hogy az emberek különös éberséggel ügyelnek rá, hogy e sokféle mérgek valamelyike, valahogy szervezetükbe ne jusson, nehogy kárt tegyen bennük. Azonban e feltevésünkben csalódunk. E halálos ellenségekkel kacérkodnak. Olyan ez mintha keresztves viperát melengetnének keblünkben. Hihetetlen, de mégis valóság. Istenkísértésnek tetsző cselekedet ez és mégis mosolyogva, táncolva, sőt határozottan élvezettel művelik ezt az emberek. Hiábavaló ez ellen a felvilágosítás, a tudomány, a tapasztalat. Miatha valamely láthatatlan hatalom varázsa alatt állnának.

És így van ez a szellemi, a lelki téren is. Van az ember szívében egy isteni hang, amely cselekedetét szabályozza. Érezzük, tudjuk, hogy mi jó lelkünk számára és mi lélekölő. Vannak könyveink, melyek oktatnak, nemesítenek, a boldogságunk útját leírják. És olvassuk ezeket. Tisztában vagyunk a jó és a rossz fogalmával és mégis, azt tapasztaljuk, hogy az emberek egymást mérgezik, magukat öldösik. A mérget ismerik, de azért nem vetik meg, hanem minél rombolóbb hatással van lelki életünkre, az emberek annál mohóbban szedik azt.

Szinte önkéntelenül a méregkeverőkre kell gondolnunk, ha a mai társadalmat szemléljük. Azért méregkeverőkre, mert ezek gyártják a mérget azzal a szándékkal, hogy azt felebarátjuknak beadják, hogy benne kárt tegyenek. Tudatos, szándékos mérgezéseket figyelhetünk meg naponta környezetünkben.

Hát ugyan miért írják azt a sok erkölcsrontó könyvet, amelyeket különösen a serdülő ifjúságunk szív mohón magába? Nem-e azért, hogy ezzel egész nemzedékek fantáziáját rontsák el? Lássuk a sok Mozit. Nem-e méregkeverés sok esetben ezek munkája? Naponta viszik az ifjúság elé a legszeméremértőbb képeket tudva annak vészthozó kö-

vetkezményeit. És a sok más képek? Hány ifjú és leány gyönyörködik bennük titkon, és sokszor nyilvánosan is, fényes kirakatok előtt?

És még egyet akarok megemlíteni. Utóljára hagytam épen azért, mert szinte a legmérgeesebb mérgek tartom. Sokat utazom vonaton. Mennyi trágár beszédet kell sokszor meghallgatnom! Gonosz emberek nem gondolnak arra, hogy ifjú emberek ülnek körülöttük, — vagy talán épen azért teszik? — akiknek szívük jó talajába hűt minden egyes szó. És ki tudja azt, hogy nem-e épen az ő szava volt előidézője egy szerencsétlen életnek?

Bárcsak meggondolná minden ember azt, hogy vagy életet vagy halált hozhat azokra, akikkel naponta együtt él, dolgozik, utazik! Beszédünk, ruházódásunk, irásunk lehet mérge, de lehet életnek magja is felebarátunk számára! Méregkeverő voltál talán eddig te is, kedves olvasóm? Gondolj az óriási felelősségre mellyel tartozol minden szavadért és cselekedetedért!

A magyarok Istene.

Tudjátok-e, ezer éve,
Ezer harcba', ezer vészbe'
Hosszú, nehéz vándorútján,
Rengetegben, sivár pusztán —
Bátorítva, védve őt,
Ki járt a magyar előtt?
Megsegítő kegyelmével
Ki volt mindig övele?
— A magyarok Istene!

Tudjátok-e, ezer éven,
Annyi harcon, annyi vészen,
Soha-soha nem feledve —
Diadalra, győzelemre,
Vészes vad tusákon át,
Ki vezette zászlaját?
Ki segíti — ezer ármány
Támadott bár ellene?
— A magyarok Istene!

Tudjátok-e a jövőbe',
Hogyha el nem pártol tőle,
S hogyha egymást megbecsülve,
Szépre, jóra egyesülve,
Mindig híven összetart —
Ki védi meg a magyart?
Rüzdelmében kegyelmével
Ki lesz eztán is vele?
— A magyarok Istene!

Lampérth Géza.

Fehér István †.

Junius 11.-én meghalt 80 éves korában Óbecsén legidősebb testvérünk Fehér István. Ő volt az utolsó 48-as honvéd Óbecsén és így a Magyar Népkör piakátokon tudatta a közönséggel a gyászos eseményt. Fehér testvérünk 1834-ben született és így mindössze 15 éves volt, amikor Kossuth Lajos felhívására ő is beállott Szegeden, a magyar haza szabadságáért harcolók sorába. Többször vett részt véres ütközetekben, melyekről öreg napjainban igen szívesen beszélgetett.

Mint hívő keresztény már 50 év óta szolgálta Mesterét Jézus Krisztust. Milyen hosszú idő egy félszázad. Mennyi átalakuláson ment keresztül azóta a világ, de különösen édes hazánk. Mikor ő hallott először az evangéliumról, az Úr Jézus Krisztus hozta boldogságról, akkor szomorú időket élt a magyar nemzet. Nem volt akkor szabad még véleményt sem nyilvánítani, még sokkal kevésbé volt szabad, nem hivatásos prédikátornak, valamint a hitről beszélni. Azt kellett mindenkinek hinni, amit parancsoltak. Bibliát olvasni, azt terjeszteni börtön vagy bot büntetés terhe alatt volt tilos. Hej, de jó időket élünk mi ma! De könnyű is nekünk az igazsággal megismerkedni! Szabad bibliát olvasnunk, terjeszteni, prédikálnunk, a hatóság védelme alatt! Bezzog más idők voltak azok! Fehér testvérünk sokszor és szívesen beszélgetett azon nehéz időkről, de boldog volt, hogy része lehetett azon küzdelemben. Ha egyszer-mászor aztán elfogták, néha kalodába tették lábait, vagy börtönbe zárták, hálát adott az Istennek, hogy méltónak találta őt arra, hogy szenvedhessen az Úr Jézusért.

Élt és halt az evangéliumért, mert megismerte erejét. Tudta, hogy egyedül az evangélium elégséges arra, hogy az ember boldoggá lehessen. Ezért harcolt érte mindig. A viszonyok sokszor változtak; az idők folyamán különböző környezet vette körül, de mindig meg volt az érzéke és azokhoz csatlakozott, akik leglelkesebben harcoltak az Úr országa eljöveteleért.

Mióta a metodista egyház missziói munkát végez Óbecsén, azóta a mi zászlónk alatt harcolt az emberek boldogságáért. Voltak számára is megpróbáltatások bőségesen. Kijut ez minden kereszténynek. De többnyire csak megtisztultan és megacélozva jött elő az ily nehéz háborúságból.

Temetésén pénteken, junius 12.-én igen nagy közönség vett részt. Eljött Óbecsének legtöbb köre, egyesülete, hivatala. Eljöttek a környékbeli metodista gyülekezetek képviselői Csurogról, Szenttamásról, Verbászról, Kuláról. A koporsóra koszorút küldött az

Óbecsei Magyar Népkör és az Óbecsei Földműves Egylet. A demokrata asztaltársaság minden tagja pedig egy-egy virágszálat tett az utolsó óbecsei 48-as honvéd koporsójára.

Beszédet tartott a gyászháznál Jakab János újverbázi metodista lelkész és az Óbecsei közönség nevében Dr. Balassa Pál ügyvéd búcsúztatta el ékes beszédben a nagy idők tanuját. A több száz főre rúgó gyászoló közönség zászlók alatt és gyászdalok éneklése mellett kísérté ki a kedves halottat utolsó útjára.

Mint értesülünk Óbecse közönsége szép síremléket készül állítani Fehér testvérünknek, mint az utolsó óbecsei 48-as honvédnek.

Missziói körutamról.

Már a múlt évben is voltam a Dunántúlon ilyen körúton kétszer, és azon meggyőződésre jöttem, hogy csak úgy van érteke az ilyen utazásnak, ha többen mennek együtt, hogy egymást buzdítsák az útban, és együtt valódi utazómissziót végezzenek. Az idén a k. testvérek közül többen lehetővé tették kis adományukkal, hogy k. nőmet is elvihessem ezen útra. Hozzánk csatlakozott még Gyenge László bibliaárús atyánk fia és így hárman indultunk útnak az Úr nevében, május hó 28.-án reggel. Előtte való estén imádrát tartottunk és elindulás előtt is buzgón könyörögtünk édes mennyei Atyánknak áldásáért, sikerért ezen munkánkra. Utközben Zomborban és Eszéken több testvérrel imádkoztunk szívből ezen utazásunk sikeréért. Így mindenütt és minden alkalommal előkészülve az Úr kedves lelke által, nem is kételkedtünk a sikerben. Éreztük is már imánk hatalmát, az Úr drága Lelkének bennünk és általunk való működésében.

29.-én reggel a vonaton, jó kedvvel és örömmel énekeltek szebbnél szebb énekeket az utazó közönség gyönyörködésére és közben vallást tettünk Mesterünk nagy szeretetéről, hangoztatván, hogy „Nincs senkiben másban üdvösség, csak a Jézus Krisztusban.“ Így énekelve, imádkozva, értünk utazásunk első céljához: Gyüdre. Gyüdre! miért épen ide? Mert itt gyűlnek össze az ország különböző tájairól a lelkek ezrei: és itt van a legnagyobb alkalom a népeknek a mennyei üdv üzenetét megvinni, és az Úr Jézusra, mint egyetlen közbenjáróra, Isten és az ember között, rá mutatni. Ide megérkezve, azt tapasztaltuk, hogy azon a napon nem nagy alkalom nyílik a munkára, mivel a népek tömegesen rándulnak, az innét alig 3 kilométernyire fekvő híres Harkányfürdőbe. Mi is útnak indultunk tehát Harkány felé. Alig értünk a Gyüdi vasuti állomáshoz,

látván a nagy sokaságot, énekelni kezdtük ama szép éneket, mely a részegségről szól. Ezt elvégezve szóltam a népnek a bűnöknek szülő anyjáról, az iszákosságról és annak borzasztó következményéről és a Jézus Krisztusról, akinek van hatalma a szegény iszákost felszabadítani a Sátán hatalmából. Ezt a népek áhitattal, kalaplevéve hallgatták végig. A végén megköszönték a szíves tanítást. „Istentisztelet a vasútnál“, mondta Gyenge testvérem, amikor az időközben megérkező vonatba szálltunk. Ez a nap ezután egyhangulag folyt le; a fürdőhelyen többekkel beszélünk az Úr Jézusról. Este szobát béreltünk és lefekvés előtt az Úr színe elé járultunk és további áldásért könyörögtünk.

30.-án korán reggel fölkelve, házi aszszonyunkat beszólítva meghajtottuk térdünket az Úr zsámolya előtt, és utazásunk célját elébe vittük. Ezután kimentünk az udvarra és néhány éneket elnekelve, elbúcsúztunk házi gazdáinktól, akik alig tudtak tőlünk megválni, s mind csak azt hajtogatták: „Soha ilyent nem hallottunk“. Végre elindultunk az állomásra, hogy idején érjünk Gyűdre.

Jött a vonat, de nem volt hely a személyszállító kocsikban. Egy marhaszállító kocsit nyitottak meg, de a népek nem akartak ide szállani. Mi hárman és még néhányan beszálltunk, és elkezdtünk énekelni. Az indulásra jeleztek, de az állomás hivatalnok nem engedte elindulni a vonatot, amíg az énekek vége nem volt. Közben csodálatos dolog történt. A személyszállító kocsiból kezdtek a batyuk kiröpülni, gazdáik utánuk ugrálva rohantak a mi kocsinkba, és néhány perc múlva megtelt a kocsi. A mi ezután történt az csaknem megfoghatatlan. Az ének végeztével szólni kezdtem Istennek a bűnösökhöz való hosszútűréséről, Jézus szerető karjairól, melyet a bűnösök felé tárva, hívja szerető keblére, ahol megpihen a fáradt lélek. Közben a hallgatók, sőt mi is sírni kezdtünk, többen hangosan zokogva kiáltották: Uram! légy irgalmas! A sírástól nem birtam tovább beszélni. Végre imádkoztunk és a szívek megrendültek, érezvén az Úr jelenlétét. A vonat megállt, kiszálltunk és én a még mindig velem együtt könnyező Gyenge testvérhez fordulva mondtam: „Istentisztelet a marha-szállító kocsiban.“

30.-án egész nap árultunk bibliát és traktátusokat, énekelve és hirdetve a megfeszített Krisztust. Este vonatra ültünk és az utazásunk második céljához Kopácsra indultunk. Eszékig vonattal, onnét pedig pünkösdszombatján reggel gyalog 3 $\frac{1}{2}$ órai fárasztó gyalogolás után érkeztünk Kopácsra, ahol nagy szeretettel fogadtak. Itt maradtunk

egész Junius 2.-ig. Az egész időt énekléssel, prédikálással és imával töltöttük. Itt is éreztük azt, hogy az Úr velünk van. Kedden dél felé végre innét is elindultunk. Egy ottani kedves barátunk kocsin vitt be Eszékre. Innét ismét tovább mentünk egy szlavoniai falu, Vladislavei mellett levő gyártelepre, ahol még aznap este sok munkás jött lakásunkra és kértek, hogy mondjak nekik valamit Jézusról, amit örömmel meg is tettem. Feleségemmel több szép éneket énekelünk és végre imádkoztunk. Ezután fölkértek, hogy látogassam meg őket a lehető leggyakrabban.

Jun. 3.-án ismét Baranya megyébe utaztunk, Magyarbóly-ra, ahol Mannweiler testvérünk lakik. Magyarbóly lakosai túlnyomólag németek és én este itt német hallgatóság előtt hirdetem az Úr igéjét, magyar nyelven. Úgy éreztem, hogy a legtöbben jól megértettek.

Még ezután néhány szlavoniai községet kerestem fel, és mindenütt azt tapasztaltam, hogy a lelkek leggtöbbje „éhezi és szomjúhozza az igazságot.“ Vajha az Úr Lelke tovább működne azok szívében, akik hallgatták az Ő szeretetéről szóló öröm üzenetét,

„Az aratni való bizony hogy sok, de az arató kevés.“

Tíz napi fáradalmas utazás után végre hazaérkeztünk. És most arra kérem az aratásnak Urát, hogy küldje ki az Ő munkásait.
Kuszli Márk.

A munkából.

A nyár folyamán munkarendünk itt-ott változást szenved. Több helyen a mezei munka miatt nem lehet oly rendszeren megtartani az istentiszteleteket, mint szoktuk. Viszont a nyert időt felhasználjuk újabb munka megindítására. Ha volna azért a Békeharang olvasói között valaki, aki szeretné, hogy az ő városában is kezdjünk el evangéliumi munkát, úgy ezt bizalommal közölje a szerkesztővel, aki készséggel fog az ily óhajoknak eleget tenni.

Örömmel közöljük, hogy újabban ismét gyarapodott néhány előfizetővel a Békeharang olvasóinak száma. Szeretettel felkérjük a t. olvasót kísérelje meg, hogy legalább egy új előfizetőt nyerjen a Békeharang számára. Jó munka ez és el is nyeri kiki jutalmát, Isten kegyelme szerint! Előfizetési díj egész évre 1 korona.

Meghívó.

A magyarországi Kék Kereszt Egyletek és Reményszövetségeik 1914. aug. hó 23.—25.-ig a temesmegyei Homokos községben (vasuti

állomás: Homokos-Deliblat) tartják meg nagygyűléstükét és pedig ennek keretében a Magyarországi Kék-Kereszt Egyletek:

V-ik rendes évi Közgyűlését és

II-ik hitmélyítő bibliai Konferenciáját, a Magyar Reményszövetség pedig:

I-ő vezetői értekezletét és továbbképző tanfolyamát. Mind e gyűlésekre a vidéki Kék-Kereszt Egyletek képviselőit és tagjait, a Reményszövetségek vezetőit, segítőit és pártfogóit, továbbá mindenkit, akit az alkohol elleni küzdelem érdekel, keresztény testvéri szeretettel meghív

a Vezetőség.

ELŐZETES TÁJÉKOZTATÓ:

A gyűlésekre aug. hó 15.-éig jelentkezők kedvezményes vasuti jegy váltására jogosító igazolványt, a gyűlések tartamára pedig a községben ingyen lakást és ingyenes ellátást nyernek. Részvételi bejelentések a homokosi ev. lelkészi hivatalba intézendők. Pontos és olvashatóan írt címeket kérünk!

A vidéki Kék-Kereszt Egyletek képviselői az alapszabályok 30. § a értelmében kiállított meghatalmazást tartoznak fölmutatni.

A bibliai konferencia témája: „A keresztény (kék kereszt) és fegyverzete a bűn ellen (az iszákost mentő munkában)“. Kol. 3. 12. alapján.

Előadókul érkeztek: Bauer, Benkő V. lelkész, Farkas M. lelkész, Szabó M. lel-

kész és Torró M. lelkész kék-kereszt testvérek.

A magyar nyelvű előadások németül és viszont tolmácsoltnak.

A Reményszövetség-vezetők továbbképző tanfolyamán alkoholelleses pedagógiai és vetített képes előadások és minta lecke bemutatása (csak magyarul) fognak tartatni.

A központi választmány nevében:

Makay L.

a debreceni diakonissza-képző
ig. lelkésze. — I. alelnök.

Dr. K. Tompa Arthur
reményszövetségi titkár.

Dr. Kovács I.

theol. akad. tanár
II. alelnök.

Wallrabenstein J.
ev. lelkész, Kék-Kereszt
egyleti titkár.

Köszönetnyilvánítás.

Őszinte szívből kívánok köszönetet mondani mindazoknak, akik édes jó Atyám elhunyta alkalmával részvételük által vigasztaltak. Különösen melegen köszönöm a Magyar Népkör és a Földműves egylet koszorúit és a Demokrata asztaltársaság virágszárait; Dr. Varró orvos úrnak különös figyelmét; Dr. Balassa ügyvéd úrnak és Jakob újverbászi lelkész úrnak szép búcsúztató beszédeit.

Hálámat fejezem ki még mindazon testvéreknek, nevezetesen a környékbelieknek, akik a végtisztességre eljöttek.

Isten áldja jóságukért mindnyájukat!

Óbecse, 1914. Junius 20.

Dudásné Fehér Rozália.

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehely, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Csantavér: Időnkint.

Cservenka: Kéthetenként.

Csurog, Szűk-utca 1211.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kiskőrös: Időnkint.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Széchényi István-utca 399.: Szerda este 8 órákor.

Nagybecskerek: Tököl-utca 1.: Időnkint.

Óbecse, Mező utca 61.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Ókér: Vasárnap délután 5 órákor.

Ósód: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Palánka: Havonként.

Szeged: Hétvezér-utca 34.: Kedden este 8 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Topolya: Időnkint.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felölős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Hová mész?

Egy házatlan vándor Amerika végtelen pusztaságain át haladva kifáradt, összeesett és meghalt. Jámbor földmivesek eltemették és fehér sírkövet állítottak sírhantjára. Nevét nem ismerték és így a következő szavakat vésették a kőbe: „Hol kívánod te az örökéletedet eltölteni?” Idők múltán egy másik vándor, ki már régen nem imádkozott, járt azon az úton és leült a kő mellé pihenni. E közben megpillantotta a felírást és e különös szavak: „Hol kívánod te az örökéletedet eltölteni?” mélyen vésődtek szívébe. Belső hang mondá: „Neked is van örökéleted” és kérdé: „hol fogod azt eltölteni?” Eme hatás alatt nyéré meg hitét ez az ember.

Nem-e egy ilyen vándorhoz hasonlítunk mi is? Mikor imádkoztál utóljáráj? Ugy-e régen volt az már? De ma tőled is kérdezem: „Hol kívánod te az örökéletedet eltölteni?” Légy elég őszinte és valld meg magadnak az igazat. Mit remélhetsz eddigi életed után?

Avagy ama „jók” közé tartozol, akik sokat fáradoznak azon, hogy magukat Isten előtt tisztázzák. Véled, hogy a templombajárás, vagy a keresztyény egyházhoz tartozás már üdvösséget szerez neked? Hogy Jézus mint vélekedik az ilyen emberről, azt megmutatom neked az ő szent ígéből. Voltak ugyan is Jézus idején irástudók és farizeusok, akik szintén azt hitték, hogy hosszú imájuk, böjtölésük és jó életük nekik az örök életet biztosítják és különösen, hogy ők Istennek tetsző életet folytatnak. De ime mit mond nekik Jézus: „Mérgetes kígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj. Jaj nektek képmutató irástudók és farizeusok! mert megtisztítjátok a pohárnak és tálnak külsejét, belül pedig rakvák azok ragadománnyal és mértéktelenséggel. Vak farizeus, tisztítsd meg előbb a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen. Jaj nektek képmutató irástudók és farizeusok, mert hasonlatosak vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépeknek tetszenek, belül pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal rakvák. Épen így ti is kívülről igazaknak látszatok ugyan az emberek előtt, de belől rakva vagytok képmutatással és törvényteleniséggel.”

Mikor ezt Nikodémus, egy farizeus, a zsidók egyik főembere meghallotta, magába szállott és elhatározta, hogy elmegy Jézushoz. Igen, de hogy csinálja ezt? Ha az ő kollégái meglátják, vagy ki fogják őt csufolni amiatt, hogy ő annál a megvetett szegény Jézusnál volt! Így töprengve az öltött eszébe, hogy éjjel, ha senki nem látja, megy el, ahhoz, akivel beszélni ő oly nagyon szeretett volna és csakugyan így is tett. Éjjel Jézushoz ment, ki az első megszólításra mindjárt azzal felelt Nikodémusniak, amit ennek tudni kellett: „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.” Az ember bármilyen jó, magában véve semmi se. Test, amely porrá lesz. Istenen kívül nincs élet. Bármennyire fáradozol napi munkádat pontosan és lelkiismeretesen végezni, bármennyire nyered meg felebarátaid és hozzátartozóid tetszését és szeretetét, ha egész életed Isten nélkül múlik el, csak látszat volt az egész.

Nikodémusról feltehetjük, hogy jó ember volt és őszintén iparkodott istenfélő életet élni. Különbben nem fordult volna Jézushoz, mikor ez megmondta neki az igazat. S mit kell neki hallani! Ujjászületés nélkül nincs örök üdv! Hiába minden erőlködés és törekvés, Jézus egyedül tarthat meg téged! „Ugy szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Neked Jézushoz kell fordulnod, mert ő megadhat mindent, amit tőle kérünk.

Szállj hát magadba és kérdezd: Van-e felülről való életem mit Jézus adott nekem? Avagy Isten nélkül élek-e a világon? Ha őszinte vagy, Isten segíteni fog az igaz választ megadni e kérdésekre! Fordulj hát ő hozzá és térj meg teljes sziveddel!

Mert Jézus, látva a nagy közönyt, megmondta azt is, ami azok sorsa lesz, akik nem térnek meg és így Jézus új életet se adhat nekik. „Ez ország fia pedig kivettetek a külső sötétségre, holott leszen sírás és fogagnak csikorgatása.” Egyszer egy társaságban néhány istentelen ember Jézusnak épen ezt a kijelentését akarta neveltségessé tenni és az a gondolat öltött eszükbe, hogy már azért se lehet igaz e mondás, mert ha valakinek nincs foga, az nem csikorgathatja azt. S az egyik, hogy nagyobb nyomatéka legyen

kijelentésének és hogy bizonyítsa azt, miszerint ő semmi esetre se fogja fogait csikorgatni, kocsit rendelt és fogorvoshoz hajtatót. Az volt a szándéka, hogy az összes fogait kihuzatja. A fogorvos háza előtt megérkezve, a kocsis leszállott és kinyitotta a kocsi ajtaját. De ime majd kövé vált, mikor utasát halva pillantotta meg kocsijában. — Most már ilyen káromlás után fogja-e a fogait csikorgatni? Istent csúfolni nem lehet és az ő ítéletét senki se kerülheti el! Azért ne állj ellene hívó szavának és térj meg ő hozzá!

Hol kívánod Te az örökéletedet eltölteni? Ne nyugodj, míg e kérdésre biztos válaszod nincs!

Réggel.

Oh jertek a reggelnek idején,
Szent buzgóságnak szárnyal,
Ragadjátok lelkünk a menny felé,
Hová úgy óhajt szállani!
A fényes nappalnak láttára
Hevülvén tisztelet s háldra,
Hadd buzogja ki amit érez:
— Oh vigyétek jó Istenéhez!

Mint a világon széjjel áradott
Az élethintő napsugár:
Isten jószágidnak malasztítól
Megteljesült a földhatár!
Jó Atyánk! hű szerelmed látván
A földön s lelkek világán:
Keblünk, mint a patak megárad,
S kiöntjük Neked hő háldnkat!

Világosság hatalmas Istene,
Ki a reggelnek ura vagy;
Ki adsz a földnek fényt és harmatot;
Fényt s harmatot lelkünknek adj!
A halandó szem messze nem lát,
Küld hozzánk a szent hit világát;
S erénynek harmatja csillogjon
Lelkünkben, békés olajágon.

Tompa Mihály.

Hamis jelzés.

„Mi történt?” kérdé Hamilton fiát, aki megdöbbenve lépett a szobába. „Egy tehervonat kisiklott és keresztül ment egy emberen. Az ember meghalt!” válaszolá a fiu. — „Tudsz-e valami részleteket a dologról?” kérdezte tovább Hamilton úr. — „A vasúti őr helytelen jelzést adott. A mérnök azt mondja, hogy az egész szerencsétlenséget ez idézte elő.”

A vasúton már számos emberélet pusztult el hamis jelzés következtében. Azonban vannak a lelkiekben is hamis jelzések, minek

következtében halhatatlan lelkek kerülnek örök veszedelembé. Az a hitszónok, aki Istennek az üdvösségiünkre vonatkozó egész tervét hallgatónak nem úgy hirdeti, amint ezt az Írás tartalmazza, hanem az embereknek aszerint prédikál, amint „viszket a fülök”, az hamis jelzést ad. Ő és összes hallgatói a legnagyobb veszedelemben vannak, hogy a helyes vágányról lekerülnek és hogy egy rettenes szakadékba zuhannak. Azon keresztény, kinek élete vallásával nem egyező, aki Pál intelmét: „Ne szabjátok magatokat e világhoz”, figyelmen kívül hagyja, hamis jelzést ad, amely sokakat, kiváltképen fiatal keresztényeket a helyes mederből elterel, úgy hogy ezek hitükben hajótörést szenvednek. Sajnos naponta, sőt óránként igen sok hamis jelzést adnak! Ezért sürgősen meg kell ismerni a helyes jelzést. Szeretnéd tudni, kedves olvasó, hogy ez hogyan hangzik? Fel van jegyezve 2. Tim. 2, 19: „Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentuma, melynek pecsége ez: Ismeri az Ur az övét; és: Álljon el a hamisságtól minden, aki Krisztus nevét vallja!”

A munkából.

Az évi konferenciánk nem, mint a 12. számunkban írtuk, szept. 16.-án, hanem már szept. 3.-án kezdődik meg Wienben.

Dr. Hartmann, a vasárnapi iskolánk főtájkára Amerikából, Jul. 29.-én Verbászra jön. Ide Sofiából a bolgárok fővárosából jön. 29.-én este 8 órakor az összes bács-megyeyi gyülekezeteink számára fog előadást tartani. Testvéreinket ezúton is felhívjuk, hogy minél többen jöjjenek el ez alkalomra Verbászra.

Az egyetlen diakonissza testvérünk Gehl Erzsébet, most töltötte el közöttünk első szülinidejét. Gyülekezeteinket sorra meglátogatta és egyet-mást elbeszélte a diakonissza életből és e nemes hivatás fontosságáról és szükségességéről. Vajha a leány tetsvéreink közül néhányan el tudnák határozni magukat arra, hogy belépjenek a Bethánia diakonissza intézetbe. Nők számára nem igen van szebb, nemesebb élethivatás ennél. Közlebbi felvilágosításokat a Bethánia diakonissza intézetről, készséggel ad e lap szerkesztősége. Gehl Erzsébet testvér a napokban utazott ismét vissza állomáshelyére Hamburgba, ahol mintegy 200 diakonissza működik a Bethániában.

„Én nagyon bűnös vagyok!”

Sokaktól halljuk ezt. Oly nagyok bűneink, mint mondják, hogy Isten úgysem

bocsáthatja meg őket. Ezért sem akarják elfogadni Jézust. Rettenes, ha valaki komolyan hiszi ezt! Ez volt Júdás hite. Azt gondolta, hogy az ő bűne megbocsáthatatlan. Elkövette a legnagyobb bűnt, amit ember csak elkövethet. Vad kétségbeesésében öngyilkos lett. Pedig, ha hittel leborult volna a Megváltó lábainál, bocsánatot nyert volna; Isten soha többé szemére nem hányta volna bűnét. Az Isten szeretete és irgalma mindent megbocsáthat. Jézus minden bűnünket magára vette és értők megszenvedett. Nincs bűn, melyet Isten meg nem bocsáthat. Honnan van mégis, hogy ez a nagy irgalom nem törülheti el mindenki vétkeit? Ennek oka, hogy az emberek nem akarnak hinni Jézusban. Oh, ha ez a hitelenség nem telepedett volna le az ember szívében! Hány feldúlt lélek választaná az öngyilkosság helyett Jézus szeretetét! Kedves olvasóm, ne engedd, hogy a Sátán elámítson gonosz hazugságaival. Jöjj Jézushoz! Ha bűnöd skarlát-piros volna is. Ő megbocsát, Ő fehérre mossa! (És. 1 18.)

De sokan hamis alázatoskodással beszélnek nagy bűneikről, hogy ezzel csak takargassák bűnhöz való ragaszkodásukat. Nem az akadályozza Jézushoz jövetelüket, hogy bűneik nagyok, hanem az, hogy szeretik és nem akarják elhagyni a bűnt. Tudják, hogy bűnösök, tudják, hogy meg kellene változniok, de nem akarják. És mentegetődzésük által, meghazudtolják az Istent, azt mondván, hogy bűneiket Isten úgysem bocsáthatja meg. Megtörténhetik, hogy e könnyelmű viselkedésük által belesnek abba a bűnbe, melyről Jézus csakugyan azt mondta, hogy sem a földön, sem a más világon meg nem bocsáthatatik (Máté 12, 32.). Ez a Szentlélek ellen való bűn. E bűnt az követi el, aki eltaszítja magától az Isten felajánlott kegyelmét. Mi nem tudunk bűneinktől megválni, sem a kárhozatot nem tudjuk a magunk erején elkerülni. Isten erre felajánlja, a Jézus váltsága által, a Szentlélek erejét. Ha ezt valaki nem fogadja el, maga csukja be maga előtt a mennyország kapuját. Az ilyenek számára sem a földön, sem a más világon nincs bocsánat. Nem azért, mintha Isten nem volna kész korábbi bűnös életükről teljesen megfélekedezni, hanem azért, mert az ilyenek eldobták maguktól az üdvösségnek egyetlen lehetőségét, az Istennek, a Jézus Krisztusban megjelent kegyelmét. Kedves olvasóm, nem indultál-e te is el ezen az úton?

Állhatatosság?

Egy fiatal hölgy, ki alaposan felébredt, a templomban a többi üdvkereső lelkek közé ült. A következő napon eljött hozzá vő-

legénye és így szólt: „Nos, Mariska, azt hallottam, hogy metodista lettél.“ — „Nem“, viszonzá ő, „nem lettem metodista; de azon fáradozom, hogy kereszténnyé legyek.“ — „Nos“, mondá a vőlegénye izgatott hangon, „ha szándékosan van metodistává lenni úgy elérkezett az ideje, hogy elszakadjunk egymástól.“ — „Nagyon jó“, viszonzá a hölgy nagy határozottsággal, „amint tetszik; Isten Veled!“ és magát előtte udvariasan meghajtva, elment a templomba. Ott ismét helyet foglalt a bűnbánóak között; szívét annyira betöltötte Isten jelenléte, hogy gazdagon kárpotolva volt a hozott áldozatért. Azonban mily nagy volt öröme, amikor térdeiről felkelt és vőlegényét az oltár előtt alázatosan térdepelni látta. Az ő állhatatossága indította meg vőlegényét, hogy saját üdvösségére is gondoljon. Miután igaz, földi szerelmét az Úr oltárára tette, elnyerte Isten szeretetét és ismét visszanyerte vőlegényét is. De nem úgy, amint feláldozta, hanem az ember legmagasabb méltóságára emelten.

Állhatatossággal mindig győzni fogsz, kedves olvasóm. Még egy ujjnyira sem térj le az igazság útjáról.

Fehér István †.

A mult számunkban közöltük Fehér öbecsei testvérünk halálát és egyet-mást életéből és temetéséről. Ma bemutatjuk képét a kedves olvasóinknak.

Túlságosan bíztam benne.

„Azt az egy nagy hibát követtem el“ mondá a már régebben szerencsétlenül járt „Atlantic“ hajó kapitánya, „azt az egy hibát: túlságosan biztosságban éreztem magam és túl nagy volt a számitásaimba vetett bizalmam.“ De ez az egy hiba szerencsétlenné tette; elvesztette hajóját és sokak hirtelen halálát okozta.

Nem valóságos viszhang-e ez a pokolból? Számtalan fogja egykor mondani: „Csak ez az egy hibám volt: túlságosan biz-

tóságban éreztem magam és túl nagy volt a számításaimba vetett bizalmam." Sok bölcsész kiált fel majd így: „Oly logikusnak és tisztának tetszett, hogy sem ítélet, sem örök kárhozat nincsenek és most benne vagyok. Csak ez az egy hibám volt: túlságosan megbíztam rendszeremben." — „Túlságosan bizonyos voltam a természettudományok eredményeiben", fogja majd egy másik sóhajtani. — „Oh én szegény, túlságosan megbíztam egészségemben és erőmben, amikor hirtelen az örökkévalóságba lettem szőlítva!" jajgatja a harmadik. — „Oh, csakha nem lettem volna oly bizonyos abban a véleményemben, hogy Isten nem veszi azt oly komolyan!" — „Csakha nem építettem volna oly biztonsággal saját cselekedeteimre," nyöszörgik mások. Így felhangzik a kar a pokolból ezer hangon: „Túlságosan bíztam benne!"

Nem-e kívánod számításaidat felülvizsgálni, kedves olvasó?

„Az emberek mást mondanak.“

Ma már nagyon kevés ember van, aki hisz a bibliában. Ez a kifogásod, úgy-e? Az emberek általában más véleményen vannak. De nem gondolod, hogy az emberek hamarabb tévedhetnek, mint az Isten? Nem gondolod, hogy azok, akik maguk is a kárhozat útján vannak, meg nem mondhatják neked az igazat? Mert más vak, te is vak akarsz maradni? Mert más könnyelmű, te sem gondolkodhatsz komolyan?

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehégy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Csantavér: Időnkint.

Cservenka: Kéthetenként.

Csurog, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kiskőrös: Időnkint.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Széchenyi István-utca 399.: Szerda este 8 órákor.

Nagybecskerek: Tököli-utca 1.: Időnkint.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: **Jakob János, Ujverbász.** Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Ujverbászon.

Az mindegy, hogy az emberek előtt milyen vagy, előkelő-e vagy alacsony származású, gazdag-e vagy szegény, művelt-e vagy műveletlen, vallásos-e vagy erkölcstelen. Az Isten így szól: „Veszendő bűnös vagy.“ Ha annak hiszel, amit az emberek mondanak és nem annak, amit Isten, elkárhozol. Az emberek így szólnak: „Derék ember vagy, van tisztességed és becütleted.“ Az Isten lelke így szól: „Újjá kell születned.“

Vigyázz! „Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába“. Ján. 3, 5.

Megfeledezett.

Egy igen szegény fiúcska, ki rendesen járt el a vasárnapi iskolába nagyon örvedetes előmenetelt tett. Nemsokára annyira megváltozott az Úr Jézus Krisztushoz való szeretete által, amely az ő kicsiny szívébe költözött, hogy alig lehetett ráismer-ni. Egy napon egy idősebb ember kérdést intézett hozzá, nyilván azért mert a feleletre volt kíváncsi. „Te azt hiszed, hogy Isten szeret? Miért nem gondoskodik jobban rólad? Küldhetne Ő neked valakit, aki meleg ruhát és cipőt ajándékozna neked.“ Egy kis gondolkodás után, könnyes szemmel így felelt a gyermek: „Ő talán már küldött is valakit, de az illető megfeledezett róla.“ E válasszal fején találta a szegyet a gyermek, anélkül hogy tudta volna. Ez sok keresztény betegsége. Vajjon te is megfeledezte-e az árvák és szűkölködők iránti kötelességedről, kedves olvasó?

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Ókér: Vasárnap délután 5 órákor

Ósóné: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Palánka: Havonként.

Szeged: Hétvezér-utca 34.: Kedden este 8 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszaakármánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Topolya: Időnkint.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.